

عنوان مقاله:

نقد شیوه خطی در تاریخ نگاری ادبی

محل انتشار:

مجله نقد و نظریه ادبی، دوره 6، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

حسین هاجری - Assistant Professor of Persian Language and Literature, SAMT, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

شیوه خطی، رویکرد رایج تاریخ نگاری ادبی از گذشته تاکنون بوده است. این شیوه به رغم دارا بودن ارزش آموزشی و تسهیل یادگیری وقایع تاریخ ادبیات، نمی‌تواند برای پژوهش‌های دقیق تاریخ نگاری ادبی روشی کارا باشد و در نهایت به عرضه گزارشی ناقص و مبهم درباره وقایع ادبی منجر می‌شود. این مقاله به بررسی برخی کاستی‌های این شیوه در مطالعه تاریخ ادبیات فارسی می‌پردازد و پنج کاستی رایج آن را که در بینش تاریخ نگاری ادبی معاصر ریشه دوانده است به شرح زیر معرفی می‌کند: ۱- ناتوانی در توصیف تغییرات تدریجی آثار و سنت‌های ادبی؛ ۲- ناتوانی در شناسایی روابط چندگانه بین وقایع ادبی؛ ۳- پیوسته نشان دادن مقاطع گسست به صورت نمادین؛ ۴- همگن سازی دوره‌های مختلف ادبی بدون توجه به سهم واقعی هریک و ۵- تعیین آغاز و انجام وقایع ادبی برخلاف واقعیت‌های تاریخی.

کلمات کلیدی:

History of Literature, Literary Historiography, Linear Method

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1614858>

